

SYLABUS

Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Metody i techniki pracy terapeutycznej i wychowawczej z rodziną				
3. Kod przedmiotu	<i>II Ped. DI.1</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy				
5. Poziom studiów	II				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	3				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	10
9. Liczba punktów ECTS	4				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Monika Filipiak, dr, prof. WSH				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Wiedza z zakresu psychologii ogólnej i wychowawczej Wiedza z zakresu psychoterapii i socjoterapii				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Systematyzacja i pogłębienie wiedzy o funkcjonowaniu współczesnej rodziny
C2	przekazanie pogłębionej wiedzy na temat systemowego ujęcia rodziny
C3	przekazanie pogłębionej wiedzy na temat głównych kierunków i szkół terapii rodzin
C4	przekazanie pogłębionej wiedzy na temat najważniejszych metod i technik stosowanych w terapii rodzin w aspekcie różnych szkół terapeutycznych

13. Przewidywane efekty uczenia się(EU) studentów w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	Odniesienie do celów kształcenia(symbol celu)
EU1	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat przemian zachodzących w rodzinie i funkcjonowania współczesnej rodziny	W	C1
EU2	Zna w pogłębionym stopniu koncepcję systemowego ujęcia rodziny	W	C2
EU3	W pogłębionym stopniu potrafi wymienić i opisać główne kierunki i szkoły terapii rodzin	W	C3
EU4	Zna w pogłębionym stopniu główne metody i techniki stosowane w terapii rodzin oraz potrafi w pogłębionym stopniu wykorzystać wybrane techniki	W, U	C4

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Rodzina – definicje, przeobrażenia modelu rodziny, poglądy na temat rodziny.	K	EU1
TK2	Założenia systemowego rozumienia rodziny.	K	EU2
TK3	Cykl życia rodzinnego.	K	EU1, EU2
TK4	Struktura i funkcje rodziny.	K	EU1, EU2
TK5	Rola komunikacji w rodzinie.	K	EU2
TK6	Cele terapii rodzin.	K	EU2, EU3
TK7	Główne kierunki i szkoły terapii rodzin.	K	EU3
TK8	Wybrane metody i techniki pracy z rodziną (praca z genogramem, pytania cyrkularne, rzeźba rodzinna...)	K	EU4

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Barbaro, B. (red.) (1999). Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodzin. Kraków: WUJ.</p> <p>Goldenberg, H., Goldenberg, I. (red.) (2006). Terapia rodzin. Kraków: WUJ.</p> <p>Satir, V. (2002). Rodzina. Tu powstaje człowiek. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.</p> <p>Satir, V. (2000). Terapia rodziny: teoria i praktyka, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Adamski, F. (1984). Socjologia małżeństwa i rodziny. Warszawa: PWN.</p> <p>Bertalanffy von, L. (1984). Ogólna teoria systemów. Warszawa.</p> <p>Bradshaw, J. (1994). Zrozumieć rodzinę. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości.</p> <p>Napier, A.Y, Whitaker, C.A. (2006). Rodzinna karuzela. Terapia rodzin bez tajemnic. Kraków: Znak.</p> <p>Pohorecka, A. (red.) (1992). Rodzina w terapii. Warszawa. Instytut Psychiatrii i Neurologii.</p> <p>Skynner, R., Cleese, J. (2020). Życ w rodzinie i przetrwać. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.</p> <p>Tryjarska, B. (2019). Terapia rodziny. W: L. Grzesiuk (red.) Psychoterapia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Wolynn M. (2017). Nie zaczęło się od Ciebie. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.</p> <p>Namysłowska, I. (2000). Terapia rodzin. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii.</p> <p>Stierlin, H. (1999). Pierwszy wywiad z rodziną. Gdańsk: GWP.</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	
Formujące	Praktyczna weryfikacja umiejętności pracy z wybraną techniką terapii rodzin, dyskusja
Podsumowujące	Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy(D, F, P)i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	P – egzamin ustny
EU2	TK2, TK3, TK4, TK5, TK6	P – egzamin ustny
EU3	TK6, TK7	P – egzamin ustny
EU4	TK8	F- praktyczna weryfikacja umiejętności pracy z wybraną techniką, dyskusja P – egzamin ustny

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W01, PED_II_W02, PED_II_W03. PED_II_W06, PED_II_W13
EU2	PED_II_W01, PED_II_W02, PED_II_W03. PED_II_W06
EU3	PED_II_W01, PED_II_W02
EU4	PED_II_W01, PED_II_W02, PED_II_W06, PED_II_U02, PED_II_U04, PED_II_U05, PED_II_U09

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Samodzielna praca studenta: <i>przygotowanie do zajęć, do egzaminu, czytanie wskazanej literatury</i>	90
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

